

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

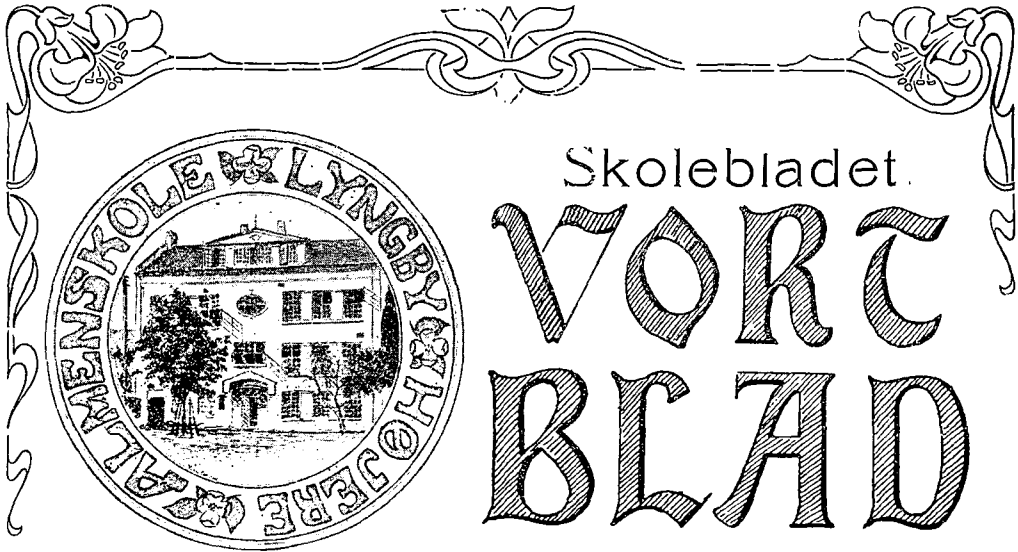
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

VORT BLAD

Nr. 7.

Fredag d. 15. Januar 1915.

3. Aarg.

NYTAAR 1915.

Tiden svinder hastigt. Det gamle Aar er sluttet og et nyt er begyndt. Begge — baade det gennemlevede og det, vi nu er traadt ind i — vil blive Aar, der aldrig skal glemmes i Verdenshistorien.

Verdenskrigen raser med større Kraft og Ødelæggelse end nogen Sinde før har været kendt. Millionhærene kæmper, og det mest moderne Krigsmateriel benyttes af de krigsførende Magter.

Et Aar, rigt paa Begivenheder, afløses af et andet, der i denne Henseende ikke vil komme til at staa tilbage for det svundne, og det var vist med en uvilkaarlig Alvor, at de fleste, da Urets tolv Slag højtideligt tilkendegav det nye Aars Komme, tænkte tilbage paa det gamle og med Uro og spændt Forventning saa det kommende i Møde, uvidende om, hvad det vil bringe.

Men vi haaber paa det bedste, og alle ønsker vi, at **1915** vil bringe os Opfyldelse af vore Forventninger.

Derfor beder vi vore Læsere modtage Redaktionens bedste Ønsker om et godt og glædeligt Nytaar for Dem alle.

POUL LARSEN.

I Norge, da Krigen brød ud.

I.

Det er vel næsten for sent nu at fortælle om disse mærkelige Dage, da alle gik og ventede paa, at det store Uvejr skulde udlades. Og dog. Ingen af os, der har oplevet dem, glemmer dem. For hver enkelt har de *sine* Minder, som de bærer frem, og her er da nogle af mine:

Jeg havde været en Tur i Finland for at tale ved det 4. nordiske Studenter- og Gymnasiastmøde ved Bromarf. Fra dansk Side var der kun to Talere — foruden jeg selv Landdagsmand Kloppenborg-Skrumsager fra Sønderjylland. Vejen hjem gik over Stockholm til Kristiania, og den 25. Juli rejste min Hustru og jeg med Dampbaaden fra denne By til den lille Øgruppe Hvaler, der ligger omtrent lige ud for Strømstad, altsaa i Mundingen af Kristiania Fjord og med Svenskekysten set i Øst.

Dagene hernede skal jeg ikke fortælle meget om. De gled paa ægte Sommermaner med Strandbade, Romanlæsning og anden Daarlighed. Men ved Siden af alt det andet, som man venter sig, naar man tager paa Bade-rejse, havde vi faaet en Tilgift, som ingen af os satte Pris paa: Uroen — Frygten for, hvad der forestod.

Samme Dag, som vi tog fra Kristiania, havde Bladene bragt Østrigs Ultimatum til Serbien. Ingen var i Tvivl om, at det serbiske Svar paa denne Uforskammedhed maatte blive et værdigt Afslag. Og hvad vilde Følgen blive af en østrigsk-serbisk Krig?

Nede paa Hvaler havde vi kun fat-

tig Lejlighed til at følge med. Om Eftermiddagen kunde vi ganske vist faa en enkelt af Hovedstadens Morgenaviser, men det store Nyt spredtes saa hastigt, at et Blad var gammelt, næsten før Tryksværten blev tør. Det var en frygtelig Spænding at gaa i, og det var ikke muntert at tænke sig denne fortsat hele Resten af Ferien.

Den 31. Juli om Aftenen havde vi faaet en Sejlbaad og var sat over til Skjærhalden, hvor vi haabede at kunne faa Telefonforbindelse med Xania. Nu svirrede Rygterne aldeles vildt, og deres stadige Omkvæd var: tyske Orlogsskibe langs Norges Kyst og tyske Orlogsskibe i de danske Bælter. Var det under disse Forhold muligt at komme hjem, hvis det brød løs?

Xania kunde ikke faas i Telefon, dertil var Linjerne for overbebyrdet med Samtaler. Men Frederikshald fik vi. Det hjalp ikke stort, og da vi atter var vendt hjem til vor Sommerbolig, løb jeg ned til det lille Handelssted Gravnings-sund for at se, om ikke København kunde ringes op.

Jeg forlangte Iltelefon, og dog varede det en god Time, før jeg fik Forbindelsen. Men hvad nyttede det? Af en eller anden Grund var det saa at sige umuligt at høre et Ord, og havde jeg ikke faaet lidt at vide af en elskværdig Telefonmand paa Centralen i København, havde hele Ulejligheden været forgæves. Han fortalte at man ventede Mobiliseringsordre i Nattens Løb, at der sagdes at ligge en tysk Eskadre ved Kullen og en anden ved Langeland, og at ingen hjemme var sikre paa, at Overfarten over Øresund og Storebælt kunde opretholdes.

Naturligvis var efter al dette enhver Tanke om Friefred forbi. Det gjaldt nu kun om hurtigst muligt at komme

til Kristiania, faa Sagerne pakket og naa hjem til Bjørne, før vore kære Venner afbrød vor Forbindelse med Omverdenen.

• 554.

Læsning.

I disse lange Vinteraftner er det godt at have noget at læse, og der er et Par Bøger, som jeg vil især anbefale Drengene; de findes desværre ikke i Skolebiblioteket. Jeg synes, at R. Kiplings Bøger og Farrars „St. Wini-
frid“ maa have en vis Tiltrækning for alle Drengene, der holder af at læse, da de efter min Mening er nogle af de bedste, man har; det er jo egentlig Bøger for Drengene, men Piger kan have lige saa megen Fornøjelse af dem.

Alle Kiplings Bøger er storartede, men den jeg synes hører til de bedste er „Havets Helte“. Den handler om en halvvoksen Dreng, Søn af en Millionær, der er paa Vej til Europa med sin Familie. Han er en ækel og vigtig Fyr, som ingen paa Skibet kan lide,

men til Held for ham falder han over Bord, og nogle Fiskere faar fat i ham. Drengen optræder straks meget uhøfligt og overlegent overfor Fiskerne og forlanger straks at blive sat i Land, men de siger, at det kan der ikke være Tale om, han maa blive hos dem, indtil de efter Fangsten vender tilbage til Amerika. Der er intet for Drengen at gøre andet end at finde sig i sin Skæbne. Saa snart Fiskerne kommer i Land, faar han sendt Bud efter sine Forældre, som straks kommer og henter ham, deres Glæde er meget stor, da de ser, at Sønnen fra en Drivert er blevet til en ihærdig og dygtig Fyr, og de kan ikke takke Fiskerne nok.

Det er en ganske glimrende Beskrivelse af Drengens Ophold hos Fiskerne, som Kipling giver. Han, der er vandt til at faa alle sine Ønsker opfyldt og blive opvartet, maa nu, hvis han vil have noget, selv hente det. Han, der ikke før har bestilt noget, faar nu et ganske bestemt Arbejde at udføre, og lidt efter lidt gaar det op for ham, at det er meget bedre og morsommere at arbejde end at drive. —

Den anden Bog „St. Wini-
frid“ handler om en engelsk Kostskole. Hovedperso-

Vort Blad's Kronik.

Før og nu

Lidt Skoleforeningsstatistik.

I „Lommebog for Elever 1915“ findes en interessant Fortegnelse over danske Skoleforeninger, Skoleblade osv. Det er et glædeligt Tidens Tegn, at Danmarks Skoleungdom har forstaaet at gøre Skolegangen til mere end Skolegang — til Skoleliv. Thi *Liv* præger

de to Sider i Lommebogen, hvor Tabellen findes; disse to Sider er sikkert de mest brogede i hele Bogen, og bag ved Navnene og Tallene ser man det friske og fornøjelige Foreningsliv, hvormed Eleverne udfylder deres korte — ak, altfor korte Fritid. Hvad kendte vore Fædre til Skoleblad, Boldklub, Diskussionsforening eller til alt det andet, som nu gør — eller i ethvert Tilfælde *kan* gøre — Elevernes Fritid indholdsrig og nyttig, hvis han blot vil det selv? Ja, vi behøver saamænd ikke at gaa tilbage

nen i den er en lille Dreng, Walter, som kommer dertil fra et godt og kærligt Hjem. Det kniber i Begyndelsen meget for den lille Fyr at finde sig til Rette paa Skolen; han er alt for sanddru til at ville være med til at snyde Lærerne, og hans Kammerater gør Nar af ham, og han faar kun nogle ganske faa Venner. Ved farefulde og opofrende Handlinger, viser han, hvilken god og dygtig Dreng, han er. Til Slut bliver han alles Yndling, baade Lærernes og Elevernes. — —

Disse Bøger er der sikkert ikke mange der kender, men læs dem, og jeg er sikker paa, at alle vil have uhyre Fornøjelse af dem.

A. B.

Vi har modtaget følgende angaaende

En Protest:

Sidste Nummer af „Vort Blad“ indeholdt bl. a. en Protest underskrevet af Gerda Asmussen, Edith Adolph og Gudrun Johansen, hvori de stærkt protesterer imod at blive kaldt Furier.

Ved de ovennævnte unge Damer, hvad Furier egentlig betyder. Hos Romerne

betød Furier Retfærdighedens Tjenerinde, Hævnerinder af Udaad. Hos de romerske Digtere nævnes i Almindelighed tre Furier (Hævngudinder), nemlig Tisiphone, Alekto og Megæra; de fremstilles med Fakler, Slanger og Svøber.

Men I kan da vel nok forstaa, at den mandlige Elev, Poul Larsen, som i Øjeblikket læser om den romerske Mythologi, kun har villet vise sine yngre kvindelige Elever, hvor lærd han var.

Jeg for min Part vilde straks have kaldt Jer for nogle *raske* Piger, naar I ikke behøver at sladre om Eders mandlige Kolleger, men kan afstraffe dem selv.

En Riddersmand.

* * *

Den mandlige Elev H. K. har vist skælvet, da han fik følgende Oplysning fra de to Gratier, Gudrun og Ellen la Cour

Kvindelighed er Blidhed, men Kærnen i al Kvindelighed (saavel som i al Mandighed) er den at værne om sin Værdighed.

Herigennem faar alle de mandlige Enheder en god Besked i al Enkelthed, om at al Ridderlighed er ved at uddø.

En Riddersmand.

til den Tid, da „Far var lille“ — gaa blot 15 Aar tilbage, og se: den Tid, den *moderne* Dreng tilbringer paa Sportspladsen, den tilbragte den nu 30-aarige „Old-Boy“ med paa sit Hummer at spille 66 sammen med sine Kammerater, alt medens de af al Evne nød „Røgen fra deres med Kirsebærblade stoppede, sure Piber“. Og ofte — kun altfor ofte — svigtede Evnen til at „nyde“, og Resultatet blev — ja, det ved De jo for Resten lige saa godt som jeg. Og hvorfor fortsætte med at oprulle den

Slags Billeder, som nu — ikke sandt — er „en saga blott“? Vi har alle læst „En uartig Drengs Historie“, „Hugh Fins Hændelser“, „Buster Browns Skoledage“, og hvad nu alle disse Bøger hedder, som viste os Fortidens Skoleliv, der, hvor „morsomt“ det end var, dog ikke tilfredsstiller de Fordringer, vi nu stiller — og ikke blot „stiller“, men tillige *kæmper* for at naa. Og Tabellen viser som sagt, at de for en stor Del er naaet — — —.

Tabellen omfatter 24 Skoler og saa-

Et Interview.

Skolebestyrerne udtaler sig om Skolefesten.

Paa given Opfordring har vi henvendt os til Bestyrerne.

Vi spørger:

— Kan vi stole paa Helge Knudsens Dementi af vor gode, traditionelle Skolefest?

— Skal det være et Interview?

— Ja! Vi vil gerne anmode Dem om en Udtalelse til Bladet angaaende Festen.

— Ja! Der bliver en Skolefest uden Bal, men med Komædie, Tableauer og mange Overraskelser.

— Der bliver altsaa slet ingen Dans?

— Nej! Ikke paa nogen Betingelser.

— Hvornaar og hvor afholdes den?

— Engang i Februar og som sædvanlig paa Hotel „Rustenburg“.

— Er der dannet nogen Komité?

— Nej! Den har vi endnu ikke sørgget for.

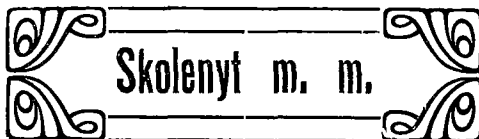
— Tak! Farvel!

— Farvel!

— — —

Vi offentliggør ovenstaaende Interview

med Haabet om det heldigste Udfald af Festen. *Red.*

Hvornaar eller hvordan vides ikke, men paa en eller anden Maade maa den Bestemmelse være kommet, at — Generaler skal paa Session. Saa vidt vi ved, er vores egen General den første, der har adlydt Bestemmelsen, hvorved han er degraderet til *menig* Fæstningsartillerist. — Ja! hvorfor ikke?

Naar en *menig* Infanterist kan blive Krigsminister, kan en General vel ogsaa blive Fæstningsartillerist.

Vi ønsker til Lykke med Udnævnelser. —d.—n.

* * *

Den 23. December fratraadte Svend Klausen Stillingen som Forretningsfører ved „Vort Blad“. Virksomheden blev derefter overtaget af Redaktørerne; saaledes, at Hilmer Gudmundsson herefter forestaar Ekspeditionen og Pou! Larsen Annonceinspektionen. *Red.*

vidt jeg kan se, er det saa nogenlunde de 24 vigtigste i Landet. De Resultater, jeg ved Udregning her er kommen til, gælder derfor kun disse Skoler og ikke Landets samtlige — i saa Tilfælde vilde Tallene jo ikke være blevet slet saa opmuntrende.

Alt i alt viser det sig, at der ved hver Skole i *Gennemsnit* er 1,92, altsaa nær ved 2 Foreninger, *vi er følgende* med vore 4 godt med. Der findes ialt kun 8 Skoleblade, af de her omtalte 24 betydelige Skoler har kun hver 3. Blad.

Her er et Punkt, hvor meget endnu staar tilbage. Idet vi gaar ud fra, at de ogsaa diskuterer i de saakaldte Gymnasieforeninger, Gymnasiesamfund o. l., findes der ved de 24 Skoler ialt 20 Diskussionsklubber eller 0,83 ved hver Skole (hvad de har megen Fornøjelse af at vide). Desuden er Eleverne i Rønne saa aandrige, at de har Raad til at holde en „æstetisk Klub“ paa Trods af, at de fleste — i deres Egenskab af Bornholmere — vel sagtens staar paa et Par solide Kofødder. De Navne,

Skotøjsforretningen „REFORM“

Hovedgaden 80. Telf. 279.

anbefales.

V. Borchers,

Blikkenslager.

Hovedgaden 7. Telf. 141.

Lyngby.

Vi anbefaler Skolehandelen.

(Frk. Ditlevsens Bogbinderi og Papirhandel).

Georg Eckardt Eftf.

Astrid Nielsen.

Aarligt Udsalg

begynder Fredag d. 15. Januar.

J. Mehren, Frisør- & Barbørsalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

Lyngby Broderimagasin.

MARY PETERSEN.

Jærnbanevej 1.

Klaverundervisning.

Fru **Ruth Preisler,**

3-aarig Elev af det kgl. Musik-
konservatorium.

Blomsterforretningen „**FLORA**“ har altid friske
Blomster og Kranse. Jærnbanevej 1, Lyngby.

Kaffehandelen „Kronen“, Hovedgaden
Tlf 362. *anbefales.* M. AARØ.

Diskussionsklubberne har, er ofte betegnende, saaledes kaldte Eleverne paa Herlufsholm — Skolens tapre Navn ihukommende — deres Forening for „Jomsborg“, medens vore Kammerater i „Hillerød Slotsskole“, der endnu lugter af Madvigs latinske Grammatik, kalder deres Forening „Collegium“. De langt fremskredne Filologer i „Lyngby højere Almenskole“ har dannet „The English Debating Club“ — noget meget fint og ganske enestaaende — medens Eleverne i Adlers Fællesskole har dannet en „Te-

forening“, i *den* Skole er Pigerne øjensynligt i Flertal.

Idrætsforeningerne er ikke saa talrige, som de burde være, idet der kun ved hver 5. Skole findes en saadan. I Parantes bemærket forstaar jeg ikke, hvorfor de ellers saa ivrige „Spejdere“ og „F. D. F.“er ikke tager sig af denne saa vigtige Sag, — husk paa, hvad Wellington sagde, da han gik over Harrows Cricketplads: „Here the battle of Waterloo was won!“ — og saa udrettede de tilmed noget *nyttigt* — tænk, hvad

VETT & WESSELS
UDSALG

Mit aarlige Udsalg
begynder d. 15. Januar 1915.

JOHS. PETERSEN.

Sæbe- & Parfumerforretningen Hovedgaden 7.

Køb deres Varer hos

Carl Johansen.

Christian F. Kehlet

anbefaler sig med
hjemmelavet Konfekt
Hovedgaden 43.

Mit aarlige Udsalg er begyndt.

R. W. Rasmussen.

Eneudsalg for Crome- & Goldschmidts
Fabriker.

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Villa Skrænten.

det vil sige, naar Talen er om Spejdere.

Alt i alt er det en Fornøjelse at studere Siderne 104 og 105 i Lommebogen for 1915, og særlig vi her fra Lyngby har Grund til at glæde os over den smukke Plads, vi indtager. Kun havde det i høj Grad været ønskeligt, at d'Hrr. Redaktører og Klubformanden, der har tilsendt Lommebogens Redaktion Oplysningerne her fra vor Skole, tillige havde husket at anføre, naar „Vort Blad“, „Diskussionsklubben o. s. v. var dannet. „V. B.“ gaar jo nu i sin 3.

Aargang, saa vi kan jo nok være Aars-tallene bekendt. Kun for Fuldstændig-hedens Skyld anfører jeg, at d'Hrr. har husket deres egne Navne.

Svend Thorsen.

Vi havde i Dag ventet at kunne bringe en Kronik om tysk eller engelsk Skoleliv, men paa Grund af flere Uheld er det blevet umuligt. I Stedet har vor kendte Medarbejder stud. polit. Svend Thorsen bragt en Kronik om Skoleforeninger.

Inger Ditlevsens

Bogbinderi og Papirhandel samt Skolematerielhandel anbefales.

(Lige ved Siden af Realskolen).

Tavler - Penalhuse.

**Salmebøger - Prospektkort - Lykønskingskort - Gravurekort,
Telegrammer - Telegrammapper, Prospektkort-Album - Amatør-Album,
Glansbilled-Album - Frimærke-Album - Frimærker - Samlermærke-
Album - Æskepost - „Lommebog for Skoleelever“!**

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34. Empire Visit, blank, 1 Kr. 50 Øre pr. Dusin.
Empire Visit, mat, 2 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7.

**Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel,
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 40. Tlf. 55.**

Vor anerkendte ekstrafine

Java=Kaffe

anbefales.

Sophus Lund & Co,

Hovedgaden 23. Telf. 88,

„Penkala“ er den bedste Lommeblyant.

„Kaweko“ er den bedste Fyldepen.

Dagbøger. Lommebøger, Lommeblokke.

Frimærkealbum og brugte Frimærker.

Fotografiske Artikler = Amatør-Album.

„Verdenskrigen“. Et Hæfte à 0,25 hver 14. Dag

Knud Henriksen,

— **Bog-, Papir- og Kunsthandel,** —
Hovedgaden 26.

Telefon 57.

Festgaver købes hos

C. KLESTRUP, Urmager og Guldsmed, Telf 337.

Udgivet af Elever i „Lyngby højere Almenskole. Redaktører: Poul Larsen, Virumgaard, Telf 132 og Hilmer Gudmundsson, Hovedgaden 44, Telf. 101. Ekspedition: Hovedgaden 44, Lyngby, Tlf. 101. Annonceinspektion: Virumgd., Lyngby, Tlf. 132. Trykt i Nordre Birks Bogtrykkeri, Lyngby.